

جمعه 5 شهریور 1395 - 23 ذی القعدة 1437 - 26 آگوست 2016

روز بزرگداشت و تولد «محمد بن زکریای رازی» دانشمند نامدار جهان اسلام ...

* 5 شهریور در گذرتاریخ

* روز بزرگداشت و تولد «محمد بن زکریای رازی» دانشمند نامدار جهان اسلام (244 ش) اشاره:

محمد بن زکریای رازی در سال 251 هجری قمری در شهر ری متولد شد. در اوان جوانی به فراگیری علم کیمیا و شیمی پرداخت و

در اثر بخار و دود ناشی از زرگری، چشم‌هایش ورم کرد و برای معالجه، نزد طبیبی رفت. آن طبیب پانصد اشرفی طلا به عنوان حق معالجه از او گرفت و به رازی گفت: کیمیا همین است نه عملیات تو. محمد بن زکریا، از آن پس ترک کیمیایگری کرد و در سن چهل سالگی به تحصیل طب پرداخت تا آن‌که مرجع تمامی اطبای زمان خود شد. شهرت او در میان همگان به حدی رسید که عرب‌ها او را طبیب المسلمین و به مناسبت این‌که کتاب‌های او به زبان عربی است، جالینوس العرب، خوانده‌اند.

رازی بعدها به سرپرستی بیمارستان‌های معروف عصر خود از قبیل بیمارستان بغداد و ری برگزیده شد. همچنین کشف الکل از جمله نتایج تحقیقات او در کیمیا بوده است.

برای محمد بن زکریای رازی، 56 کتاب در طب، 33 کتاب در علوم طبیعی، 17 کتاب در فلسفه، 14 کتاب در الهیات، 22 کتاب در کیمیا و ده‌ها اثر دیگر در علوم مختلف ذکر کرده‌اند که تا 184 عنوان بر شمرده شده است. سرانجام این دانشمند بزرگ مسلمان در 60 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در ری مدفون گشت.

سالروز تولد این پزشک شهیر مسلمان و ایرانی، برابر با 5 شهریور، در جمهوری اسلامی ایران به عنوان روز بزرگداشت این شخصیت برجسته علمی و روز داروسازی نامگذاری شده است.

* استعفای دولت

«جمشید آموزگار» و تشکیل دولت عوام فریب «جعفر شریف امامی» (1357 ش) اشاره:

پس از ناکامی دولت جمشید آموزگار در کنترل ناآرامی‌های مردمی علیه رژیم پهلوی، محمدرضا شاه، جعفر شریف امامی، عامل سرسپرده خود را برای تشکیل دولت، مأمور کرد. وی قصد داشت تا با عوام فریبی، اعتراضات گسترده‌ای را که در سراسر کشور رو به فزونی می‌رفت، کنترل کند. بنابراین درصدد برآمد تا با دادن وعده‌های پوچ، مردم را آرام سازد. او در ابتدا دستور لغو تاریخ مجعول شاهنشاهی و جایگزینی تاریخ هجری را صادر کرد و سپس فرمان تعطیلی قمارخانه‌ها را داد.

شریف امامی کابینه خود را دولت آشتی ملی عنوان نمود و قصد داشت با ریاکاری خود را به علما نزدیک سازد. اما این کارها تأثیری بر انقلاب جوشان مردمی نداشت و برپائی اجتماع عظیم روز عید فطر سال 1357 و روزهای بعد، و نیز کشتار مردم تهران در جمعه خونین هفدهم شهریور، چهره واقعی او را آشکار ساخت. او که به دروغ، خود را دوستدار ملت می‌خواند تنها دوازده روز پس از کسب قدرت، کشتار کم سابقه‌ای را در تهران به راه انداخت. وی سرانجام پس از قتل عام دانش‌آموزان و دانشجویان در سیزدهم آبان 57، با بر جای گذاشتن پرونده‌ای سیاه و ننگین و آغشته به خون ملت غیور و مسلمان ایران، مجبور به کناره‌گیری گردید.

* شهر قم در تظاهرات خود قریب ده شهید و مجروح داد (1357 ش)

* شریف امامی از شاه اختیارات کامل گرفت و قرار شد شاه در امور کشور مداخله نکند. (1357 ش)

* تعویض تاریخ موهوم شاهنشاهی به سال هجری شمسی (1357 ش) اشاره:

محمد رضا پهلوی که می‌دانست اتکای اصلی مخالفان رژیم، اسلام است، درصدد برآمده بود تا ریشه‌های این مکتب را خشک کند.

به همین جهت در شهریور سال 1354 ش در مراسم افتتاح مجلس دوره بیست و چهارم، در سخنانی عنوان کرد که قصد دارد فرهنگ ایرانی را از عوامل بیگانه‌ای که در این فرهنگ راه یافته‌اند، نجات دهد. در این راستا، مجلس سنا و مجلس شورای ملی در یک اجلاس مشترک به ریاست جعفر شریف امامی تصویب کردند که مبدأ تاریخ، از هجری شمسی به شاهنشاهی تغییر یابد و آغاز سلطنت در ایران و جلوس کوروش هخامنشی به عنوان مبدأ تاریخ ایران عنوان گردید. این قانون ننگ‌آور با مخالفت و تحریم بسیاری از مردم و علما مواجه گردید و سرانجام با روی کار آمدن دولت عوام فریب شریف امامی و به منظور فریب افکار عمومی در شهریور 1357، ملغی شد. هرچند، کار رژیم از این نمایش‌های ساختگی گذشته بود و چیزی نمی‌توانست، انقلاب توفنده مردم مسلمان را از حرکت باز دارد.

*اعلام ملی شدن
کلیه معادن کشور (1359 ش)
اشاره:

تا پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، برخی از معادن کشور توسط بخش خصوصی اداره می‌شد یا امتیاز آن در انحصار بیگانگان قرار داشت. با پیروزی انقلاب و تدوین قانون اساسی، کلیه معادن کشور ملی اعلام شده و مطرح گردید که تحت هیچ عنوان به مالکیت بخش خصوصی تعلق نمی‌گیرند. به موجب این قانون، حق اجازه بهره‌برداری از معادن تنها در صلاحیت دولت قرار دارد و از سوی دولت به برخی بخش‌های دولتی نظیر استانداری‌ها واگذار می‌گردد، هر چند بخش خصوصی می‌تواند به عنوان مقاطعه‌کار در عملیات اکتشاف معادن شرکت نماید و با دولت قرارداد منعقد کند.

* درگذشت استاد علی اکبر کاوه؛ خوشنویس برجسته معاصر (1369 ش)